

[Udenrigsministeren.]

mig ogsaa mærkeligt, at et andet æret Medlem af Partiet Venstre kan mene, at han er berettiget til at offentliggøre Aktstykker og Brudstykker og Udtalelser efter eget Valg. Men naar jeg fremsætter en Kommentar til et af de offentliggjorte Brudstykker, er det noget utilstedeligt. Det forekommer mig, at Metoden er ensidig.

Maa jeg dernæst have Lov til at sige om den Samtale, det ærede Medlem Hr. Harald Petersen refererede til: det, jeg ikke kan huske med Sikkerhed, er Indholdet af de 2—3 Linier, som det ærede Medlem viste mig. Derimod husker jeg — maaske ved et Tilfælde, men jeg husker det —, at han spurgte mig, og jeg husker, hvad jeg svarede. Hvis det Papir, det ærede Medlem viste mig, er identisk med den Tale, han holdt i Ringsted, hvad jeg mener hans Tale forleden gav Udtryk for, kan jeg ikke se, at der kan være noget kompromitterende i, at jeg siger til ham, at jeg ingen Betænkeligheder har ved, at han holder den Tale, hvis Begyndelsessætninger handler om det ønskelige i, at Sydslesvigernes Selvbestemmelsesret bliver en Realitet. Jeg har tidligere sagt, at det Haab nærer jeg for mit Vedkommende stadig. Det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vilde hævde, at de i Løbet af disse Aar slet ikke havde opdaget nogen Meningsforskel inden for Ministeriet. Jeg kan ikke forstaa, at de ærede Medlemmer kan vedblive at hævde dette. Det er dog ikke muligt, at alle mine tidligere Kolleger kan have glemt, at vi har drøftet Sydslesvigsspørgsmaalet ikke i Timevis, men i Dagevis og maaske i Ugevis, og de kan vel heller ikke helt have glemt, hvor mange Gange vi ogsaa har drøftet den særlige sydslesvigiske Politik, som den tidligere højtærede Statsminister gjorde sig til Talsmand for i sine Taler ude i Landet.

Naar man nu fremstiller det saadan, at jeg ikke har taget til Orde imod den Politik, og forudsætter, at heller ikke andre har gjort det, er det en helt igennem urigtig og forvrænget Fremstilling. Forleden i sin Tale tegnede det ærede Medlem Hr. Harald Petersen et Billede af en enig Regering i harmonisk Samdrægtighed med mig siddende i samtykkende Tavshed. Men dette Billede er urigtigt. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Taler fremkaldte i Løbet af Sommeren en Tilstand, hvor Ministeriet gik fra Krise til Krise, og til sidst var det Krise hele Tiden. Det er mig under disse Forhold uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har kunnet give den Skildring, han her gav. Der er ingen Sag, jeg

i de forløbne 2 Aar har ofret saa mange Kræfter og saa mange Tanker paa som den sydslesvigiske. Jeg har fremsat lange Redegørelser for dette høje Ting. Jeg har skrevet tykke Aktpakker fulde af Udkast og Forslag. Jeg har søgt at interessere udenlandske Statsmænd for den, og jeg har deltaget i tallose Møder og Drøftelser om den. Det kan gerne være, at jeg ikke ved enhver Lejlighed har sagt ordret det samme. Det er muligt, jeg i een Sammenhæng har fremhævet eet Synspunkt og i en anden et andet. Det kan ikke overraske, at jeg ved mere om hele Problemet, end jeg gjorde, før det for et Par Aar siden opstod. Jeg har øget mine Kundskaber og mine Erfaringer. Nogle Sider af Problemet staar mere klart for mig nu end før. Man maa gerne for mig kalde dette en Modningsproces, hvis man ikke tager Ordet i den mindre godartede Betydning, hvori det ærede Medlem Hr. Harald Petersen brugte det i sin Tale i Lørdags.

Jeg tror, at den virkelige Grund til de ærede Medlemmers Vrede mod mig slet ikke er det, man umiddelbart maa tro af deres Indlæg og Paastande. Det er dem om at gøre at bevise et eller andet, som kan stille mig i et daarligt Lys. Men den virkelige Grund er deres Vrede over, at jeg gik over i den nye socialdemokratiske Regering.

De Herrer har opholdt sig ved, at jeg tidligere burde være traadt ud af den forrige Regering. Denne Fejl har jeg jo indrømmet, da jeg havde Ordet her i det høje Ting for en Uge siden. Men man kunde fristes til at stille det Spørgsmaal: Hvorfor blev de andre Herrer siddende, de Herrer, der var lige saa uenige med den daværende Statsminister i hans Sydslesvigpolitik, som jeg var?

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg sagde allerede i Formiddags, at jeg syntes, der var en Række Grunde, der talte for, at man tilstræbte at faa Forhandlingen her i Rigsdagen i det Spor, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har ført den ind i, forkortet. Man har ikke fra Venstres Side i særlig Grad tilskyndet til noget saadant, og derfor er det aabenbart nødvendigt at arbejde os igennem det Afsnit, vi nu befinder os i.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde til mig, at han ikke havde megen Respekt for de Domme, jeg tillod mig at udtale, naar jeg optraadte som moralsk Dommer. Det gør han i og for sig Ret i. Jeg har imidlertid ikke forsøgt at optræde som moralsk Dommer for det ærede Medlem, jeg er sikkert et syndigt Menneske som han. Jeg har tilladt mig over for det ærede